

D. Gaunitz skriver (1929) om *F. sanguinea*, att den kan tänkas vara en sydbergsart i Sorsele. De lokaler jag sett i lappmarken ha dock ingenting med sydberg att göra, och fyndet nära trädgränsen i Dlr. tyder på att arten kan tåla ett rätt bistert klimat. Sannolikt är dess utbredning sammanhängande över större delen av vårt land. *F. sanguinea* kan lätt bli förbisedd, ty trots sitt högdramatiska svenska namn »den blodröda rövarmyran» (som väl är en översättning från tyskan) är den habituellt mycket lik huvudformen av den vanliga stackmyran, *F. rufa rufa* L. Man måste ofta undersöka munskölden med lupp för att säkert kunna skilja de båda arterna. I norra Sverige ha också myror insamlats i mycket ringa grad. Adlerz besökte mig veterligt aldrig nordligare trakter än Med. och Jtl., i det förra landskapet, som han undersökte mera ingående, fann han *F. sanguinea*, som ovan nämnts.

Utom från ovan nämnda provinser känner jag arten från följande: Sk., Bl., Sm., Hall., Öl., Gtl., G. Sandön, Ög. och Upl.

Enligt vad doktor Otto H. Wellenius, Ekenäs, godhetsfullt meddelat mig i brev förekommer *F. sanguinea* i Finland upp till N. Österbotten: Uleåborg, Simo och Kemi, längre norrut är den ännu ej tagen. I Norge är den däremot hittills endast funnen i de södra delarna, nordligast i Dovre (Holgersen 1944 b). Det förefaller inte omöjligt att invandring till Sverige skett både från norr och söder.

Även hos oss synes *F. sanguinea* huvudsakligen använda *F. fusca* till slav, men även andra arter kunna förekomma. Som ovan anförts nämner Adlerz (1914) *F. picea*, och själv har jag funnit arbetare av *F. rufa* i ett *sanguinea*-sambälle i Upl.: Danderyd, Mörby kronopark 1946.

Vid läsningen av Zetterstedts »*Insecta lapponica*» (1840) fick jag en svag misstanke att *F. sanguinea* möjligen kunde ingå i hans art *F. obsoleta*. En granskning av exemplaren i hans lappska samling visade dock att så ej är fallet. Z:s myror ha tyvärr någon gång under tidernas lopp råkat i oordning och kunna därför nu inte underkastas en ordentlig revision. Så mycket är dock tydligt att beskrivningarna av *F. obsoleta* grunda sig på *F. pratensis* ♀ och *F. exsecta* ♀. Under namnet *obsoleta* sitta nämligen: 2 ♀ av *F. pratensis*, den ena etiketterad *F. obsoleta* ♀ Calix, den andra med endast en liten svart etikett (= tagen under andra resan 1832); 2 ♀ av *F. exsecta* på samma nål, etiketterade *F. obsoleta* ♀; dessutom en hel och en fragmentarisk ♀ samt en ♀ av *F. fusca* på samma nål, etiketterade Karungi ♀♀♀. Då beskrivningarna passa in på de två förstnämnda arterna torde man kunna anta som säkert att Zetterstedt haft dessa till typer. — Den i slutet av beskrivningen av ♀ omnämnda formen torde representera *F. truncorum* Fabr.

9. *Formica uralensis* Ruzsky. Oberoende av varandra upptäckte år 1944 två forskare denna för vårt land nya art, Rolf Krogerus vid